

КОМБАЙНЕРИ, КОИ ЩЕ БЪДЕ ПЪРВИ? ТОДОРКА ПЕНКОВА ЗОВЕ ВСИЧКИ КОМБАЙНЕРИ НА СЪРЕВНОВАНИЕ

Комбайнерката Тодорка Пенкова Стойкова от МТС Г. Оряховица е ползвала досега 150 декара ечемик и овършала 30 т. зърно в с. Първомайци II.

На снимката: от ляво на дясно Илия Атанасов, помощник комбайнер, Стойко Кръстев Петков, Тодорка Пенкова Стойкова, комбайнерка и Христо Илиев Нешев.

Пред всички

Тодорка стоеше в кабината на директора на станцията и гордо сърцето на всеки труженник. Но заедно с радостта идва и тревогата: как по-бързо и без загуби да се прибере обилната реколта.

ПРИЗИВ-ОБЕЩАНИЕ

от Тодорка Пенкова Стойкова,
комбайнерка при МТС в Г. Оряховица

Другари комбайнери,

Богата реколта се е родила тази година по родните поля. Избуяли едрозърнести жита изпъкват с радост и гордост сърцето на всеки труженник. Но заедно с радостта идва и тревогата: как по-бързо и без загуби да се прибере обилната реколта.

В тази важна всенародна задача най-голяма и отговорна роля се пада на нас комбайнерите и механизаторите. Мобилизираме ли силите си, създадем ли добра организация през време на жътвата ние образцово ще приберем реколтата.

Като преценявам осемгодишната си работа на комбайнер и вземам предвид възможностите на машината си аз

ОБЕЩАВАМ

Да пожъна 2,500 декара есенници и овършя 450 тона зърно при план 1,800 декара и 360 тона зърно, като при дневна норма 14 тона да достигна не по-малко от 20 тона.

Жътвата на пшеницата да завърша за не повече от 10-12 дни, като не допусна загуба на зърно по-голяма от 2-2.5 на сто. Височината на сгъришето да не превишава 15 см и при всички случаи да пожъна легляла; да не допусна спиране на комбайна по моя вина и помоща за подобряване на организацията на работа. При евентуално закъснение на превозните средства на зърното да имам в запас 200 чувала.

През време на кампанията да направя икономия на 1,000 кг нафта и 100 кг дизелово масло.

Работата ми да бъде винаги образцова.

СЪРЕВНОВАНИЕТО—ВАЖЕН ФАКТОР ЗА УСПЕХ В ЛЯТНАТА КАМПАНИЯ

По нашите хлеботородни поля зрее богата реколта. Да се прибере тя от нивите до зърно — това е сега задача на задачите в селското стопанство. Но едновременно с това е нужно да се свършат и сročни редица още неотложни селскостопански задачи. С пълна сила трябва да продължи окупаването на пролетниците. До края на юни следва да се прибере и сено.

За да се извършат навреме и доброкачествено всички тези неотложни селскостопански работи е нужна здрава организация на силите, предприемчиво и оперативно ръководство, пълна мобилизация на работната ръка, машините и добитъка.

Главното в тоя напрегнат сезон обаче си остават хората — тяхното активно и съзнателно участие във всеки сектор на производството. Могъщо и изпитано средство за повдигане на трудова активност и за разгръщане на творческите инициативи на кооператорите и механизаторите е социалистическото съревнование. Нашето кооперативно село натрупа богат опит в организирането и ръководенето на съревнованието, особено през летния сезон. Редица стопанства и машинно-тракторни станции умело използват неговата мобилизационна сила и успешно се справят със стопанските задачи.

Общинският партнен комитет в с. Поликраище и управителният съвет на кооперативното стопанство са организирали добре съревнованието между отделните бригади, звена, ферми и отделни производители.

Особено голямо значение придобива социалистическото съревнование в жътвата и вършитбата. За да се при-

подсказва ползата от това. Партиният комитет редовно издава бюлетин за хода на съревнованието между бригадите, звената и фермите в съставите села на стопанството. Резултатите от съревнованието се отчитат ежеседмично, а през време на жътвената кампания — ежедневно.

По радиоредбата системно се четат доклади, ежеседмично се изнасят поздравителни концерти за отделните първенци — производственици, звена и бригади. Многогласният вестник на стопанството „Октомврийската победа“ ще издаде два извънредни броя, посветени на жътвената кампания. Изградени са естрадни състави по села, които усилват недостатъците в работата, пропагандират положителния опит. Програмите на естрадните състави се посрещат с интерес от кооператорите.

Определени са награди за първенците, за звената, бригадите, фермите. Всяка бригада, звено и ферма спечелили последователно три пъти първенството получава съответно по 500, 200 и 50 лева награда. Освен това за най-добрия състав на комбайн по време на жътвата са определени по един костюм на човек. За най-добрите бригади — екскурзия в Светския съюз, а за отделно звено първенец — екскурзия до Пловдивският мострен панаир. Ето един прекрасен пример как във всички кооперативни стопанства и машинно-тракторни станции следва да се води съревнованието.

Особено голямо значение придобива социалистическото съревнование в жътвата и вършитбата. За да се при-

бере и последното зърно в най-кратък срок е нужно всеки час, всяка минута да бъдат използвани най-плодотворно. Първостепенен дълг на общинските комитети и партийни организации, на управителните съвети на ТКЗС и ръководствата на МТС е да вложат всичкото си умение, за да увлекат в масово съревнование и последния кооператор и механизатор. Разбира се, в това напрегнато време няма нужда от чести и продължителни събрания. Могат обаче да бъдат използвани най-пълно ония форми и средства на политическа и организаторска работа, които биха допринесли най-много за по-широк размах на съревнованието. В това отношение много добра работа биха свършили селските радиоредби. Всеки жътвар със желание би искал да чуе вечер, след като се прибере от нивата, резултатите от съревнованието през деня, да разбере кои са на първо място, кой кръшка от работата и т. н.

Тъкмо по време на жътвата и вършитбата най-оживена дейност могат да развият и селските радиоредби. Селските многотражни следва да излизат по-често с живи и разнообразни материали за хода на съревнованието, за разпространяване на положителния опит на отделните бригади и звена, да изнасят смело и открито слабостите.

Разгръщането на широко съревнование на село ще допринесе много за сročно и доброкачествено окупаване на пролетниците, за навременното окосяване на ливадите и за бързото и без загуба прибиране на реколтата.

ПРОЛЕТАРИИ ОТ ВСИЧКИ СТРАНИ, СЪЕДИНЯВАЙТЕ СЕ!

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ
ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год XVI брой 78 (1381)

Търново, вторник, 28 юни 1960 г.

Цена 20 ст.

Жътва е сега!

Бързото прибиране на реколтата - задача № 1 ПО СКОРО ДА ЗАВЪРШИМ ОКОПАВАНЕТО И СЕНОКОСА!

През тези юнски дни в Балван

„То да беше дъжд като дъжд... Като почна, че не мисли да спира. Бая работата обрчка“ — думаха кооператорите от с. Балван преди няколко дни.

И прави са хората. Много работа се затисна по полето. Над 2,000 декара царевица не е виждала мотика. Около 400 декара ливади има да косят, експертната станция парзетата да се прибира. И маната трябва да се гони по лозовите листа. А завчера слънцето като се видна високо в лазурното небе изпече ечемичените класове.

Не може да се каже, че балванчани са лениви. Вчера сутрин от зори зашпахта по полето. Едни при сено, други ечемик да жънат. Хей там, при омаз баиринка, където е „Сливкова поляна“ от сутринта крак не е подгъвало звеното на Цона Стефанова. Ечемичените класове са налягали. Трудно се издигат прегънатите стебла. Слънцето без жал жури лицата, загорели и потни. Ала жетварите неотстъпно вървят напред. Пред тях ечемичената лива бавно чезне.

Как се стигна до „това тревожно положение“?

както казва председателят на стопанството Димитър Дрumeв.

Преди двадесетина дни се всички кооператори излизаха на полето. Някои дори заминаха да дият работата в други села и градове, на други обекти. Така се събра много работа и сега кое по-напред. А и машинно-тракторната станция в Търново не се притича на помощ в тези трудни моменти. Оставиха кооператорите на ръка да косят и прибират сено. В стопанството стои поведена една сенокосачка, а механизаторите не се захранват да я поправят. Сенокосът потгъща много работна ръка. А и тези дъждове не позволиха всичко да се прибере. Сега пирамидите сено се разхвърлят, за да се проветрят и изсъхнат. Част от сено е развалено, загубило е хранителните си качества.

Загубено ли е всичко? Ще остане ли пропиляно кооперативното богатство?

Не! Общинският партнен комитет обсъди създаденото положение. Селските труженници добре забраха как трябва да се постъпва в те-

зи напрегнати дни на жътварска работа и всички са на полето.

Няколко дни вече ръководители и служители от селото, начело с председателя на стопанството, излизат на полето — косят, помагат на полската работа. Само за няколко дни те окосиха 300 декара ливади. Вчера на помощ пристигна и една бригада курсисти от Икономическия техникум в Търново. За по-бързото прибиране на богатата родитба се включват пионери, средношколците и някои кооператори с намалена трудоспособност.

Родните поля зоват на тежка битка. Балванчани не я приемат и ще победят! Така ще бъде!

Ил. Манев

ОТНОВО

КРАИ СИЛАЖНИТЕ ЯМИ

Падналите валежи създадоха добри условия за растежа на люцерната и ливадните треви. За да оползотворят напълно обилната зелена маса кооператорите от с. Овча могила решиха една част от нея да силажират, като освен люцерната и треви използват и овес. Предвид заетостта на кооператорите-полеведи за силажирането дойдоха на помощ работниците от строителната бригада. Благодарение на добрата организация, само за три дни с две силажорезачки бе приготвен 150 тона силаж.

П. Панчев, дописник

Дописническият

ПОСТ НИ СЪОБЩАВА:

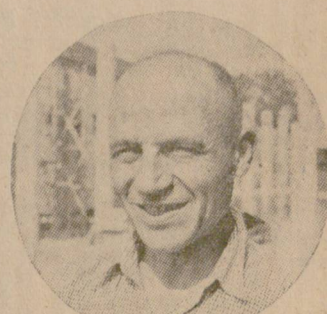
ЛИПСВА ГЪВКАВОСТ ПРИ МАНЕВРИРАНЕТО С БРИГАДИТЕ

Напрегнат труд е обхвалявал обектите на Захарната фабрика. Заедно с монтажниците в настъпление са и работниците на Стройрайона в Горна Оряховица. Всички сили са съсредоточени на главния корпус. Бригадите на Кольо Александров, Петър Каранаванов, Йонко Златев и Петър Бъкличаров бързат час по-скоро да изкопаят и отлеят в бетон канала на отпадната станция. Поради проливните валежи израстването на комината на ТЕЦ изостава. Затова се създаде комплексна бригада.

Но все още на строежа не се създава добра организация. Липсва гъвкавост у техническите ръководства при маневрирането им с бригадите. Особено силна

нужда се чувствава от инертни материали.

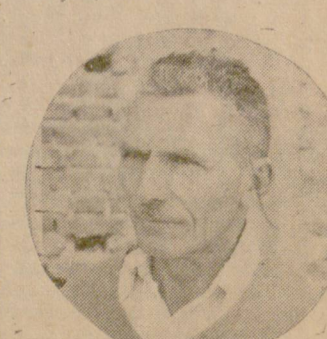
Ив. Вачев
Г. Грънчаров

Петър Бъкличаров от ОСО Г. Оряховица работи по реконструкцията на захарната фабрика.

Комсомолецът Стефан Пенков от арматурната бригада на Никола Къзков в ДЗЗ Г. Оряховица.

Бригадирът Иван Лютенски от фабрично-заводски строителни ДЗЗ — Г. Оряховица.

Снимка: М. Михайлов

Снимка: Ив. Вачев

По-близо до живота

Ако минете край опитната станция по зеленчукови култури в Горна Оряховица, ще привлече вниманието ви бодрата песен на младите селекционери, бъдещите градинари и агрономи.

И тази сутрин те бяха подражали. А и денят обещава да бъде хубав. В работно облекло комсомолците от „Х-д“ клас при политехническото училище в Горна Оряховица работеха над заложените опити в станцията. Какво старание, какво внимание над всяко коренче, над всяко растение. И така през цялото време определено за практическите занятия. Помогат и агрономите от станцията. Нищо, че юнското слънце безмилостно прежуря, че обгаря лицата. Нищо! Комсомолците не се боят.

Едновременно с това комсомолците от класа работят и по окопаването на паревидата, картофите, прибирането на зеленчуците. Разнообразни и интересни са нашите практическы занятия. Всички работим с желание. Доволен от работата ни са и нашите ръководители.

Стефка момъкова
ученичка от „Х-д“ клас

КОМСОМОЛЦИ, ТАКА ЛИ ЩЕ ПОМАГАТЕ?

Неделя. Част е девет. Слънцето вече прежуря. От с. Първомайци — 2 км полето започват да се точат комсомолци.

— Сигурно ще жънат на стопанския двор — казва един кооператор.

— Браво! — подхвърля друг. — Двадесет и двама младежи и девойки доста работа могат да отхвърлят!

Но за съжаление скоро всички трябва да се разочароват. Към 15 часа след обед един по един комсомолците почнаха да излизат от блока и към 16 часа не остана на чакмата нито един младеж. Но учудването беше още по-голямо, когато се разбра, че тези 22 младежи са пожелали всичко 1.5 декара!

Хр. Каракочев, дописник

В БИТКА ЗА ВИСОКОТО ЗВАНИЕ

Илия, Личо, Кольо и Пенчо са малък, но упорит и стоворен колектив. Управителният съвет на стопанството в с. Овча могила, в началото на настояща година им повери 49 фуражни крави от порода с сименталски мелези. Здравите и енергични комсомолци, които още преди отиването си в казармата са работили в говедовъдството, запретнаха ръкави. Тяжната цел бе от всяка фуражна крава да получат по 2,739 литра мляко.

И в студ и в кал те не подгънаха крак — подвозваха фуражи, слагаж, концентрирани храни, пояха, почистваха животните. Затова с искрена и законна гордост момчетата отчетоха на 14 юни, че са надолели 68,518 литра мляко. А юнишният им план е 135,211 литра. Те успели са с 16 дни предсрочно и зп пълниха шестмесечния си план. Никои вече не се съмняват, че те ще изпълнят годишния си план за 11 месеца.

Комсомолците са дали и друго обещание, от всяка крава да получат теле. До средата на м. юни те вече имат 24 теленца.

Освен приката си работа те постоянно четат книги, вестници. Подготвят се през септември да получат значката „Христо Ботев“. Прочели са вече книгите: „Биография на Г. Димитров“, „Майка“ от Горки „Под игото“ от Вазов, „Далеч от Москва“ от В. Азбелев и др. В библиотеката се намират и други художествени книги и литература из областта на животновъдството.

Стаята на младите животновъди е винаги добре почиствана и подредена. За това се грижи дежурният. Наред с лозунгите и картините, тук е и диаграмата за изпълнението на плана за млякото и приплодите. В друга рамка са поставени обещанията, които младежите са дали.

Трудолюбивите младежи Илия Цветанов, Личо Атанасов, Кольо Георгиев и Пенчо Христов ще получат още много грижи, за да извоюват званието „Бригада за ударен комсомолски труд“.

Богомил Кънчев

ПРЕД 34-ТИЯ ЕСПЕРАНТСКИ КОНГРЕС В ТЪРНОВО

Есперантисти-борци против фашизма

Трудно е да се посочи точният им брой! Защото в годините на антифашистката борба огромното болшинство у нас бяха или принципни поддръжници, или активни участници в есперантското движение. Тук ще припомним за трима активни есперантисти от нашия край, които посветиха живота си на борбата за народна свобода.

Христо Камбуров (Боян) е един от най-изтъкнатите. Изключен от варненската гимназия за участие в стачка, той става работник и още по-пламенен борец за делото на Партията. Характерно е, че Камбуров е едновременно член на Окръжния партийен комитет във Варна и на Окръжния комитет на Работническия есперантски

комитет (също нелегален). Тъй като за дейността си в този съюз, след един провал, той лежи три години в затвора. Излежал присъдата си, той става пристанищен работник, организатор на нелегална партийна група и същевременно участник в комунистическия актив на варненското есперантско дружество.

До края на живота си дава пример за безпределна обич към делото на комунизма.

Д-р Върбан Генчев (Стоян) е есперантист още от първата си ученическа година в Търновската мъжка гимназия. Есперантизмът бе за него мост за още по-пълно приобщаване към борещия се народ, към идеите на социализма. Скромен, тих, но буден и любознателен той скоро спечели обичта на съучениците си. Трудно бе да се развие есперантистска дейност в ония години и в един град с подчертано влияние на военщината.

В пълната с напрежение оорба той включва и есперанто. Кореспондира с трудещи се от различни страни, разкрива жестока съдба на своя народ под ботуша на фашизма, печели при

върженици на комунистическите идеи и на международната работническа солидарност.

Посел опасния път на нелегален деец, на партизански политкомисар, д-р Върбан Генчев служи на антифашистката борба до последния миг на своя героичен живот.

Ботю Пенев Генчев от с. Катранджик, обесен за антифашистка дейност през юни 1942 г., свързва по същия начин борбата за комунизъм с борбата за тържеството на есперанто. За този език и той узнава в Търновската мъжка гимназия. Като ремсов отговорник за училището той е навсякъде: във въздържателното дружество, в туристическата група, а преди всичко в есперантския кръжок.

Есперантистите от Търновски окръг тачат светлата памет на своите съмишленици, паднали в борбата за народна свобода. Следвайки примера им, днес те активно участвуват в градежа на новия живот, а чрез есперанто печелят нови и нови приятели за социалистическата ни Родина, за мира, за социализма.

Христо МАНОЛОВ

По-приветлив е пейзажът на Баския и тук като в Навара и Лабурд самобитността и оригиналността на баските се изразява в архитектурата на техните жилища. Навсякъде виждате грациозни къщи с бели фасади и дървени части, боядисани в червено, кафяво или зелено. Над тях широки покриви и керемиди, често несиметрични. По всички пътища се срещат скрюбаци дървени коли (кристо двуколки) теглени от волове или крави.

В празнични дни селищата на баските оживяват. Фолклорната романтика съществува и много се тачи. Улиците и площадите се изпълват от пеши и танцуващи фолклорни групи. Баските много обичат музиката, песните и танците, които са разпространени в стра

ната под многобройни типове, всеки един завършено прелестен и аккомпаниран от една флейта и особен вид малки тамбури. Типичен национален танц на баските е фанданго. Една друга характерна тяхна черта е изключителният им вкус към игрите и развлеченията. По-голямата част от баските са заети в селското стопанство. Засяват предимно паревиди, ечемик, овес и лен. Развито е лозарството и животновъдството.

... Не напуснахме живописната страна на баските с убеждението, че този трудолюбив народ със самобитна култура, искрено и заинтересован от развитието на културните и икономическите връзки със социалистическите страни.

Христо МАРИНОВ
доцент ВФСИ — Свищов

Национален танц на баските

Свищов. Скоро от двете страни на река Текир Деро по протежение на 1 километър започнали да се стоварват ротите от Бряньския, Минския и Волинския полкове от дивизията на генерал Драгомиров.

Повече от три часа на малкото и тясно устие на неизвестната никому до тогава р. Текир Деро, продължили кръвопролитните боеве. Най-често бяха ръкопашен на шик. Чудеса от храброст и героизъм проявили капитан Фок, поручик Моторний и бойците от техни роти, както и стотици още знайни и незнайни брата руси. След боя на това място били преброени над 800 убити.

След героични усилия дивизията на генерал Драгомиров до към 6 часа успяла да изгладя турците от околните височини и към 11.00 часа през деня, след пристигането на силни войски, поделения разбитите турци започнали да бягат на всички посоки. Руските войски се организират, подредат и започват общо настъпление. Така в 14 ч. на 28 юни две бригади от дивизията на генерал Драгомиров овладява Свищов, по срещната с цветя и радости съзвиз от гражданите и селяните от околните села.

Прехвърлянето на руските войски с плавателни съдове продължило още три

дни. Към средата на юли бил построен първият мост между Зимнич и Свищов.

В резултат на епични боеве руската армия освобождава цяла България. За нашия народ изгрява слънцето на свободата. Но на руските войски отново се наложи да преминават Дунава — този път през септември 1944 година, когато Съветската армия прогони фашистките пълчища от родната ни земя.

За това всяка година на 28 юни не само населението от Свищовския край но и целият български народ става заслужена почит на този благороден подвиг на братята руси.

Чувството на признателност към великия руски народ, към безсмъртния подвиг на неговите синове е велико задължение за всеки честен българин.

Днес с още по-голяма сила стои задачата да пазим свята дружба си със съветските народи и да не допуснем никакъв враг да достигне великата славянска р. Дунав, а да стане тя само река на дружбата между народите.

Вечна слава на падналите в люта бран руски бойци за свободата и щастието на нашия народ!

подполк. Л. Кантарев
майор Л. Рачев

Преглед на многотиражките

Пропуските са отстранени

Обръщението на ЦК на БКП към комунистите и трудещите се в страната за изпълнение на плана за 1960 година се посрещна с ентусиазъм от работническите колективи на всички предприятия в окръга. Достоен отговор на партийния повик дадоха и текстилците от памукоткачната и предачна ф-ка „В. Мавриков“ в Търново. Предачки и тъкачки, работничките от пресуващия цех, всички производственици обещаха да превият изпълнението на годишната производствена програма на предприемачи, да повишат производителността на труда и подобрят качеството на продукцията.

Общо 448 производственици дадоха лични обещания. С конкретни задължения излязоха и отделни бригади, сменни, цехове. Още в бр. 3 на многотиражката „Текстилен устрем“, която се издава в предприятието, са отпечатани обещанията на колективите на техническата работилница при тъкачния цех и на смяна „Б“ при предачния цех. А по-късно в бр. 6 обещанията на предачниците от смяна „В“ и на тъкачките от смяна „А“. Поместени са и други материали, в които се пише за поети социалистически задължения от отделни производствени единици. В многотиражката са поместени и някои от договорите за съревнование между колективна на предприятието с колективите на сродни предприятия.

Тази година предприятието започна крупно строителство. Изграждат се нови просторни цехове. Строителите също излязоха с обещание за предсрочно завършване на обекта.

Всичко това е хубаво. Радва и обстоятелството, че обещанията не са празна дума. Всички производствени работници активно за тяхното изпълнение. Това даде възможност предприятието да приизпълни чувствително плана си за първото и второто тримесечие, да спечели съревнование с другите предприятия в страната, с които е в благородна надпревара.

Как обаче става това, кои цехове, сменни, бригади, отделни производствени

ници са най-добрите, от страниците на многотиражката „Текстилен устрем“ трудно може да се разбере. Едно внимателно преглеждане на излезлите вече 9 броя показва, че за изпълнението на обещанията почти не е писано. А трябва да стои в основата на съдържанието на фабричната многотиражка.

Действително в бр. 6 на многотиражката са поместени някои материали в това отношение. На първа страница е отпечатана дописката „Думи и дела“ от Т. Хинов, председател на цехов профкомитет, а на втора страница дописката „Не изпълняват обещанията си“ от Ат. Панайотов, председател на профкомитета при смяна „Б“. На същата страница е поместена и дописката „Кои дърпат смяната назад?“ от Иван Маринов, председател на сменен профкомитет в тъкачницата. В другите броеве обаче трудно могат да се намерят подобни материали. Само в уводната статия на следния (бр. 7) на многотиражката, посветена на международния ден на труда — Първи май, се съобщава с колко процента колективът е приизпълнил плана и обещанията си за първото тримесечие по отделните показатели на годишната производствена програма.

Ако общо планът и обещанията се изпълняват добре, то има отделни бригади и сменни, които по един или друг показател изостава. Други пък вървят неотклонно напред. За едните и за другите би следвало да се пише във всеки брой на многотиражката, като се използват съответните жанрове. С критични кореспонденции, къси бележки, тревоги, в същеловата хроника, изоставащите трябва постоянно да се бичуват. От друга страна следва да се стимулира да разважат, как са успели да постигнат първенеството, да предадат опита си. За отделни бригади можеше да намерят място в страниците на многотиражката и къси художествени материали — информации, репортажи, скици.

Пропуските са отстранени. Те трябва да се огледат по-добре и повече да не се допускат.

В страната на баските

Типична селска къща в същинска Баския

Страната на баските! За да я представим на читателя, трудно бихме намерили думи, които биха възпроизвели поетичността и обаянието на нейната природа, самобитността на народа и фолклора му!

Типичен планински район с много царевични ниви и лозя, хубави зелени ливади, с пасящи по тях кафявочервени говеда. И това, което най-много отличава страната на баските от всички останали райони на Франция и Испания е самобитната архитектура на къщите. Те със своите широки и червени покриви, също и с белосаните си стени напълно наподобяват българските. Повечето от къщите са каменни, покрити със стари турски керемиди, но са по-широки. Почти всички са двуетажни, имат неоглеми прозорци, чинто кепенци са боядисани в червена боя.

Колкото повече навлизаме във вътрешността на Баския, толкова повече пейзажа наподобява на Троянския балкан и изпит

ваме приятно чувство, като че ли всичко наоколо е родно, българско.

Тук, край Бискайския залив и от двете страни на Пиринеите са се заселили баските, една от най-старите народности в Европа. Техните живописни селища са пръснати върху една територия с размери около 10,000 кв. км. Своята страна баските наричат Еускади. Тя обхваща седем провинции: Баския, Гипускоа, Алава и Навара в Испания; по северните склонове на Пиринеите във Франция лежат останалите три провинции: Лабурд, Сул и Долна Навара. Обаче е много трудно да се раздели двете страни на баските, трудно е да се отдели историята им, културата, езика, обичаите и стопанският им живот. Те са много здраво споени. Този странен народ изведнаж се е аклиматизирал в планините и тесните равнини южно на баскийското крайбрежие. Но и до сега остава неизвестно откъде е дошел той по тези места.

Съществуващите тези относно произхода на баските са твърде противоречиви. Според едни те са дошли от Русия, според други

— от потъналата Атлантида, а според трети — от Африка и Южна Америка. Езикът на баските има вече дванадесетхилядна история и е един от най-старите в Европа. За колко баски може да се говори днес? В същинска Еускади живеят 1,700,000 души, от които 1,500,000 в Испания и 200,000 във Франция. Езикът им се говори от още хиляди и хиляди баски, прогонени от мизерната далеч от своята родина. Около 250,000 души живеят в Аргентина, Уругвай и Мексико. Това емиграционно движение към Южна Америка е много по-силно сега, отколкото някога.

Прекосихме голяма част от Долна Навара и Лабурд. Ношувахме край прохода около Пик дьо Миди и Пик дьо Ани с незабравими панорами на юг и север. Прислушвайки се към неясните нощни звукове, ние неволно си спомняме разказите на Мериме за потайните планински проходи и бродящите контрабандисти.

Южната нощ бързаше иззад високото село на Пиринеите. Бързахме и ние по глухия планински път, по-скоро да догоним границата. Най-сетне първият градец на същинска Баския — Ронсво! пътникът, който очаква, че още тук ще чуе ритмичното тракане на настанети и ще види чернокоси синьорити, потомци на Кармен, загадочно усмихнали се зад пистрите си ветрила — такъв пътник живее с илюзии. Испания от рекламите на туристическите агенции и от цветните илюстрирани картички е много далеч от действителна Испания. За първи път се срещаме с Испания нощем. Пътуваме из пуста, черна, сякаш празна равнина. Премаваме бедни селца и тъмни градчета. Мракът крне грозното лице на нищетата, но сякаш усещаме задущия дъх на Средновековието.

КООПЕРАТОРИ И МЕХАНИЗАТОРИ, НА БОЙНА НОГА за усилна жътва, бързо окопаване и сенокос!

В САМОВОДЕНЕ ЖЪНАТ

Кооператорите и механизаторите от с. Самоводене започнаха жътвата на ечемик. Най-напред виндурерите навлязоха в блока на втора полевъдна бригада и ожънаха първите 120 декара по разделния начин.

Жътва започнаха и кооператорите от с. Русаля и Хотница.

В стопанството се вземат сериозни мерки и за окопаване на протетниците.

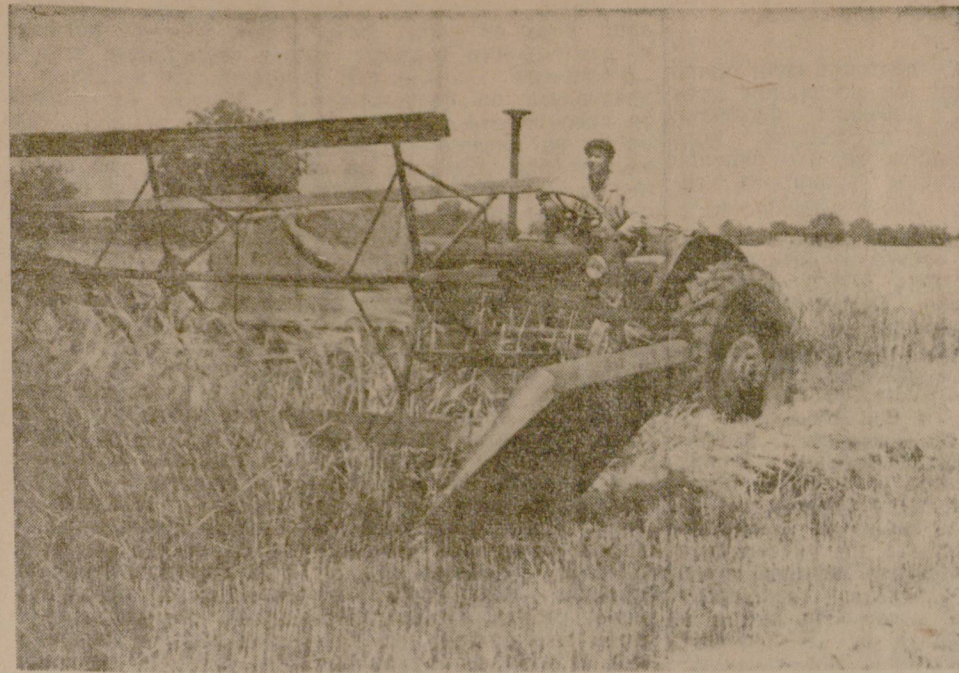
Ц. Карастоянов, дописник

ОКОПАВАТ ПАМУК

Памукът е любима култура за кооператорите от с. Върбовка.

Убедени, че едно от главните условия за получаване на високи добиви е редовното и няколкократно окопаване на почвата върбовчаните навреждаха разредка посева, окопаха го и сега извършват второто окопаване. За два дни бригадите на Ненчо Нешев и Лазар Лазаров окопаха втори път 250 дка памук.

Я. Йорданов, дописник

На снимката: Петко Ангелов Ненков от МТС в с. Ресен жъне с виндурер ечемик в блоковете на бригадир Косю Карпусчиев. За два дни е пожънал 120 дка.

Снимка: М. Николов

ДУШАТА НА ЗВЕНОТО

Още не се е пръснала гивосинята дрезгавина на ранното утро, а по улиците на махала Балковци вече прохлуват тихи стъпки. Излайват кучетата, хловват врати и звучен мъжки глас бодро отеква в тишината:

— Како Марийо! Хайде готови ли сте?

— Готови сме, Никола! Ей сега тръгваме! — допита откъм двора гласа на ранобудната стопанка Мария Калимерова.

Скоро посърхват натоварени коли, висок смях и глътва се разнася над селото и разбулват утринната тишина. И додето слънцето лизне с първите си лъчи зъберите на далечните чуки, додето се покаже зад горите на „Коясърта“ звеното на Никола Минков е готово за работа. Сега е напрегнатото време — царевича се окопва, ягоди се берат, сено се коси, а след ден-два ще започне жътва. Навсякъде са

нужни работливите ръце на кооператорите. Младият звеновод всичко е премислил, всичко е планирал отнапред и става така, че силите стигат и работата предсрочно е завършена.

— Работливи са балковчани, ами и добър звеновод си имат! — често казват в другите звена и бригади.

И наистина, в отличната работа на Балковското звено голям дял се пада и на звеновода Никола Минков. Весел, добър и отзивчив по сърце, звеноводът е и най-работливият. Пръв пристига на блока и последен го напуска. За тези му качества кооператорите го обичат и уважават, ценят неговите знания и опит.

През пролетта звеното на Никола Минков зае първо място в изпълнение на селскостопанските работи. За тези успехи звеното и звеноводът бяха наградени от Управителния съвет на ТКЗС с парични награди,

като първенец на кооператива.

И сега през юни, звеното на Никола Минков е на първо място. Задачите се изпълняват ритмично, планоно и предсрочно. Сено от 80 декара ливади бе окосено и прибрано преди поройните дъждове. Царевичата е окопана първи път, а слънчогледът — втори път. Засята бе и 60 декара фуражна царевича.

И сега успоредно с другите работи, които вече привършват, звеното на Никола Минков се готви за усилените дни на жътвата. От напрегнатото и припърване ще зависи в кои ръце ще бъде знамето на първенството — в чест на празника на свободата 9 Септември.

Припада топъл юнски ядрок и по тъмното небе потрпват ярките летни звезди. Струшено в китните градини, Балковци е притихнало, сякаш е задрямало под нежната ласка на вечерната прохлада. По безлюдните калдарьместа улички върви един мъж — звеноводът Никола Минков. Той току-що е завършил обиколката по домовете на кооператорите и е дал последните указания за работата през следващия ден. Той е уморен, но щастлив. И днес трудът на полето даде само радост.

„Какво повече е нужно на човека, на труженника, от щастие в честния, радостния и добре възнаграден труд!“ — мисли Никола Минков.

Той въздъхна бодро, оглежда сияещото звездно небе и прекрива прага на своя дом.

Недьо Петров

ХУБАВА ОБРАБОТКА

Тази пролет механизаторите при комплексната бригада на Стати Корчев в с. Долна Оряховица засяха 400 декара царевича по квадратно-гнездовия начин. При поникване на царевичата се очертаха много добри квадрати и трактористите успешно извършиха първото окопаване.

Преди няколко дни трактористът Зарзалиев започна второто окопаване на царевичата в м. „Полето“. Хубавата обработка на почвата радва всички.

Ив. Тодоров, дописник

Учащите помагат

УДАРЕН ДЕН в помощ на кооперативното стопанство организираха пионерите от с. Върбница. Те проредиха над 30 дка слънчоглед, културчуха, връзваха и опрашваха домати. Вечерта се състоя тържествено, раздадени бяха свидетелствата на седмоласниците.

15 ДЕКАРА ПАМУК проредиха пионерите от основното училище и прогимназията в с. Хотница. Особено се проявиха пионерите от шести клас.

В ПОМОЩ на зеленчуковата бригада се явиха учащите от основното училище в Долна Оряховица. Те културчуха и връзваха домати.

ДВАДЕСЕТ СРЕДНОШКОЛЦИ И СРЕДНОШКОЛКИ от с. Янтра всеки

дневно помагат на кооперативното стопанство като берат ягоди, копаят царевича и памук и пр. Най-редовно излизат на работа Бл. Костадинова, М. Гурцова, Н. Байдаков, П. Делнишев и др.

(По дописки на: Н. Габровски, М. Воевски, Ив. Тодоров и Т. Иванчев)

Железничарите пред трудно изпитание

За железопътния транспорт настъпват дни на голямо напрежение, дни на усилен превоз. Започват и масовите превози на селскостопанското ни производство, като зеленчуци, плодове, а след това на цвекло, грозде, зърнени храни и други, и свързаната с тях увеличена продукция на нашата промишленост. Характерно за тези масови превози, е че голяма част от тях са бързо разваляеми продукти. Това изисква те да се доставят до консуматорите в градовете и курортните центрове в най-кратък срок.

Усилените превози за железниците фактически започват с масовия износ на пресни домати, което се очаква тази година да започне в началните дни на юли. Естествено на износа изисква набраните домати веднага да се товарят във вагони и отвозват с първите подходящи влакове, без каквото и да било престояване по товарните площадки за чакане на вагони. Затова е необходимо, празните вагони предварително да бъдат добре почистени и приведени в техническа изправност, своевременно да бъдат развозвани по гарите товарните площадки, да бъдат основно почистени и при опасност за запрашване да се осигури тяхното оросяване. Манипулациите да се извършват внимателно, като особено внимание се обърне на стабилното подреждане и укрепване на шайтите във вагоните. В много гарии се са товари и нощно време, което изисква изправно осветление и създаване на по-добра организация по товарните операции.

През време на усилените превози, освен увеличените транзитни превози, работниците от железопътното управление Горна Оряховица ще трябва да се справят и със значително увеличаване на местната работа.

Задачите, които стоят пред ръководството на железопътното управление Г. Оряховица, пред железничарските колективи са големи и отговорни. Извършената подготовка досега не е малка, но все още е недостатъчна. Това се вижда

най-вече от изпълнението в момента на редица важни качествени показатели, като оборотът на вагоните, пробегът на локомотивите, средният бруто тонал на товарните влакове и други. Ако през третото и четвъртото тримесечие не се осигури изпълнението на тези показатели, железопътното управление ще трябва да работи значително с повече локомотиви и вагони, каквито Министерството на транспорта не може да му осигури.

Всичко това налага коренно подобрене в организацията на влаковата работа, във вагоноразпределението, където особено отговорно място заема отделите движения, локомотивен, товаропътнишки и вагонен. Особено внимание следва да се обърне на правилната регулировка на влаковете. Всяко задържане на влаковете по участъците и закъснението им от влакообразуващите гарии води до голям непроизводителен престой на локомотивите, до нарушаване на техния график, а и оттам до остър недостиг от локомотиви за обслужване на необходимите влакове.

Още отсега е необходимо да се сведат до минимум празният пробег на локомотивите и движението на влаковете под норма тонал. За преодоляване на големите нужди от вагони и намаляване процеса на празните пътувания на вагоните, служителите от вагоноразпределението и работниците от товарните гарии трябва да осигуряват максимална замменяемост на различните серийни вагони с оглед тяхното попълно товарене. Досегашният опит в това отношение трябва да се разшири.

В настоящиците усилените превози, особено отговорно място заема поделенията в жп възел Горна Оряховица. Локомотивното депо Г. Оряховица обслужва с локомотиви почти всички пътнишки влакове в основните магистрала на управлението, като Плевен—Варна и Русе—Стара Загора и голям брой товарни влакове, като извършва и много планови и текущи ремонти на локомотивите. От качеството и времетраенето на ремонти-

те, от начина на язденето на локомотивите, от недопускането аварийни ремонти, от спазване и съкращаване престоя на локомотивите в основните и оборотни депа, най-вече ще зависи дали ще могат да се обслужват необходимите влакове с наличните локомотиви.

Отговорна е и работата на гара Горна Оряховица — разпределителна. От това как тя ще намали престоя на вагоните в гарата, как ще спазва плана за композиране и маршрутизацията на влаковете, тяхното навременно отправяне и как превозните бригади ще осигурят съкращаване престоя на влаковете по маневра в посредните гарии, ще зависи обема и качеството на работата. Не по-малко отговорна е работата и на работниците от вагонен участък Горна Оряховица, които трябва да осигуряват технически изправни вагони.

Правилно е да се каже, че допусканите напоследък случаи на чести повреди по локомотивите и вагоните, композирането на некачествени и със закъснение влакове, стави причина редица влакове и локомотиви да излизат от графика си. Това задължава административните ръководства, чрез задълбочен анализ да разкрият съществуващите още слаби звена в работата и набележат конкретни и срочни мерки за тяхното отстраняване.

Партийните, профсъюзните и младежките организации, следва да разширят масово-политическата и разяснителната работа, с оглед всеки железопътен работник и служител да осъзнае важността на периода на усилените превози, важността на производственото място което те заемат. Те трябва да осигурят още по-широко разгаряне на социалистическото съревнование в чест на на празника на железничаря и шестнадесет юдизинната на Девети септември, да укрепват и разширяват новите почини, като особено размах добие тежкотоварното движение.

Не бива да се забравя, че периодът на усилените превози е такъв момент от работата на железопътния транспорт, от който се съди до каква степен железничарските колективи са действително за осъществяване на големите народностопански и общодържавни задачи.

Иордан НИКОВ

инструктор при Окръжния комитет на БКП

НОВАТА ТЕЛЧАРКА

Анка Тодорова подаде заявление. Не минаха три-четири дни и една утрин тя осъмна в телчарника на първи стопански двор в с. Долна Липница. Там я посрещна Бона Атанасова, дългогодишна телчарка.

— Ха, ти ли, Анке, ще ми бъдеш другарката?

— Аз, аз, аз, Анке, — отговори Анка, — стеснително.

— Хайде, ела да те запозная с малките телета.

И двете тръгнаха из телчарника.

„Времето постепенно се затопля. Настъпва красива, слънчева пролет. Дните минаваха бързо и неусетно. Ден след ден малките теленца растяха под грижите на своите гледачки.“

— Няма да се посрамим пред нашата колежка от с. Обединение Йорданка Матева — каза Анка. Досега сме постигнали по 850 грама дневен прираст на телето, но скоро като излезем на лагер ще имаме и повече. Тогава ще видим кой ще спечели съревнованието.

„Юни. В местността „Аладжик“ тревата е избуляла до коляно. Тук е летният лагер на телетата. Седнала до един слог Анка бродира нещо. Край нея телетата лакомо пасат сочната трева.“

— Анке, я попей малко ма! — моли Анка Бона.

Анка не чака втора покана. Гласът ѝ затрептява, като криле на чучулига. Песента се носи високо над равнината и се пръсва из златистите жита.

П. Генков, дописник

в „БОРБА“

Стр. 3, бр. 78 от 28. VI. 1960 г.

Три знамена се вейат

Летният дъжд не позволи на кооператорите от Ресенското стопанство да излязат на работа в полето. А пък беше и време да се отчита съревнованието между бригадите.

Към два часа след обед от различните села на кооператива заприждаха бригадите и активистите. В някои коли се виждаха светли червени знамена. Такъв ред е приет. В деня когато се отчита съревнованието всички знамена да се донасят, а след това да се връчват на първенците.

В салончето е тихо. Главният агроном говори за хода на съревнованието. Спорядата трепват. Всеки затаил дъх, напрегнато слух да чуе на кое място се нарежда бригадата му. Дали ще бъде някой изненадан?

Не! И този път първенството се запази от бригадата на Ангел Кирилов от с. Дичин. Лека руменина премина по лицето на младия бригадир. Добре бяха работили хората му презизминалите две седмици. Но и противниците не са за подценяване. По петите му непрекъснато го следва Андрей Димитров от Дичин и Борис Йорданов от Водолей.

Когато председателят на стопанството му подаде знамето, Ангел отново се смути. Но скоро руменината от лицето се загуби и той отговори: „Ще се постарая да го запазим и през тази петнадесетдневка“.

Особено силно тази година се разгоря съревнованието между зеленчуковите бригади. Дълго време знамето се носи от най-стария бригадир на зеленчуковите градини бай Нейко Копаранов от Ресен. Твърд и неотстъпчив бе той, но младата бригадирка Слава Недялкова от Никоп преди две седмици изтъргна от ръцете му червеният знаме. Отдавнашен кандидат за това знаме беше и бригадирът на

зеленчуковата бригада в с. Дичин Борис Ангелов. Напрегнаха мишици дичинските градинари и взеха най-последното знаме. Зарадвам, че е победил Слава, той никак си самонадеяно заявя: „Много се лига това знаме, но най-последно си намери мястото. Слава да процъфтява, но няма да го види вече“.

Чернооката бригадирка го погледна из под вежди и почти съвдъхну му отговори: „Ще приказваме след 15 дни“.

От година време лозарите от с. Дичин все на опашката се нареждаха. Шо упреци се отправяха и към бригадир, и към звеноводите и кооператорите! Стреснаха се най-последно те и показаха, че могат да бъдат и на първо място. Нямаше как, знамето трябваше да им се даде. Не му се даваше на Антон Йовчев, бригадир на лозарите от с. Водолей, но съревнованието е такова нещо, че ако не измислиш да изпъкнеш знамето, трябва добре да работиш.

Сега три знамена се вейат в с. Дичин. Честито!

ИВАН ДЕНЕВ

В с. П. Сеновец на площада са оформени новите табели по нагледната игаация. Те напомнят на кооператорите за плановете добиви, за получаването на които те трябва да воюват.

Снимка: М. Николов

